

**Lag
om ändring i lagen (1915: 218) om avtal och andra
rättshandlingar på förmögenhetsrättens område;**

utfärdad den 27 maj 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 31 § lagen (1915: 218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område skall ha följande lydelse.

31 §² Har någon begagnat sig av annans trångmål, oförstånd, lättsinne eller beroende ställning till att taga eller betinga sig förmåner, vilka stå i uppenbart missförhållande till det vederlag, som må hava blivit erlagt eller utfäst, eller för vilka något vederlag icke skall utgå, vare rättshandling, som sålunda tillkommit, icke gällande mot den förfördelade.

Lag samma vare, där sådant otillbörligt förfarande, som i första stycket avses, ligger annan till last än den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, och denne ägde eller bort äga kunskap därom.

Om avtal rörande bärgning gälle vad särskilt är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1987. Har en rättshandling tillkommit före ikraftträdandet tillämpas 31 § i dess äldre lydelse.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Anders Eriksson
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1986/87: 72, LU 23, rskr. 270.

² Senaste lydelse 1955: 231.

